

Neotočím večer vypínačem

Marta Kubišová

Neotočím večer vypínačem,
škrtnu a zažehnu svíci,
na polštář vrhnu se možná s pláčem,
pláč setře pudr z lící.
Potom v plamenech té svíce
shoří fotka a s ní tvoje tvář,
vím, že neozvu se ti už více,
nechám vyschnout kalamář.

Vím že bys mi tvrdil zase,
že to byla sestřenice z Chlumce nad Cidlinou,
ale mně už dlouho, hodně dlouho zdá se,
že máš sestřenici denně jinou!

a tak neotočím večer vypínačem,
škrtnu a zažehnu svíci,
na polštář vrhnu se možná s pláčem,
pláč setře pudr z lící.
Potom v plamenech té svíce
shoří fotka a s ní tvoje tvář,
vím, že neozvu se ti už více,
nechám vyschnout kalamář.